

сините и кротки очи на Саида. Тя съвсемъ не прилича на мавританка.

А всемогъжъ и страшенъ е и царътъ на Кастилия Гонзало. Нѣма християнски владетель по-могъжъ отъ него. Тежъкъ и мраченъ е неговия замъкъ, намръщено гледатъ кулитъ, бойницитъ и подвижнитъ мостове. Въренъ служителъ на светия отецъ папата и на римската черква, Гонзало прекарва строгъ животъ съ молитва на уста и съ милосърдие въ душата за всички, освенъ за враговете на вѣрата Христова.

И кастилскиятъ царь има две само грижи. Едната е борба съ съседитъ — маври, врагове Христови, и и тѣхното изгонване изъ Испания, другата е изгубването на неговия братанецъ — любимецъ, рицарь Алонзо, най-смѣлиятъ отъ всички юнаци на цѣлото царство.

Страшнитъ подземия

Живота на прекрасната Саида тече безгрижно. Тя има всичко: баща, който я обожава, дружки за игра и разговори, кърмачка — старата шеесетгодишна Аикса, която изпълнява всички прищѣвки на своята мила Саида. Тя е първа въ цѣлия халифатъ. Главнитъ сановници на Бенъ-Сераха сѫ нищо предъ Саида. Но прелестната мавританка се ползува отъ своята властъ да върши само добро, да бѫде милосърдна, да помага на беднитъ и потиснатитъ.

Едничкото удоволствие на Саида сѫ разходкитъ изъ обширната градина, що обикаля Алказаръ. Подъ сѣнките на мирта и лавритъ тя прекарва повечето отъ дня, тихо беседвайки съ старата си кърмачка за прежното свѣтовно владичество на мавритъ, за подвизите на мавританските юнаци или за коварството и злобата на християните — тѣхни врагове.